

PS-Tuần II-thứ tư

(Cv 5,17-26/Ga 3,16-21)

Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

KHÔNG GÌ CÓ THỂ NGĂN CẢN

Trong mùa Phục Sinh, khi Giáo Hội đang tràn ngập niềm vui Chúa Kitô Phục Sinh, Lời Chúa mặc khải cho chúng ta một chân lý phải thấm sâu vào tâm hồn và biến đổi cuộc đời chúng ta: **không gì có thể ngăn cản** tình yêu và công trình của Thiên Chúa. Không sức mạnh sự dữ, không yêu đuối con người, thậm chí cả cái chết cũng không thể cản trở tình yêu cứu độ của Người.

1. Không gì có thể cản trở tình yêu của Thiên Chúa

Tin Mừng Gioan đưa chúng ta trở lại bầu khí thân mật trong cuộc gặp gỡ ban đêm giữa Chúa Giêsu và ông Nicôđêmo, một người khao khát chân lý. Chúa Giêsu, với sự kiên nhẫn vô hạn, tiết lộ cho ông mầu nhiệm của sự sống mới, của ơn tái sinh từ trên cao. Nhưng ở trung tâm của cuộc đối thoại này là một câu, một câu tóm tắt nền tảng đức tin của chúng ta: “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống đời đời.” (Ga 3,16)

Chúng ta hãy dừng lại những lời này. **Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi...** Một tình yêu vô bờ bến, vượt quá mọi sự hiểu biết của con người. Một tình yêu tự trao ban, tự hiến. Tình yêu vô hạn này nhập thể xuống trần gian, một thể gian thường chìm trong bóng tối, một thể gian nơi con người thường thích bóng tối hơn ánh sáng, tội lỗi hơn ân sủng; như chính Chúa Giêsu tuyên bố: “Ánh sáng đã đến thế gian, nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc họ làm đều xấu xa.” (Ga 3,19)

Tuy nhiên, tình yêu thần linh này không thể bị cản trở bởi bất cứ điều gì. Tình yêu đó xuyên qua bóng tối, soi sáng những trái tim chai đá nhất. Chính Chúa Kitô, hiện thân của tình yêu này, đến không phải để lên án, mà là để cứu độ. Sự lên án là công việc của con người khi chọn bóng tối, quay lưng lại với ánh sáng, từ chối tình yêu được trao tặng. Đây là bi kịch mà con người tạo ra cho chính mình. Nhưng tình yêu thần linh, ngược lại, là bất khả chiến bại. Đó là một sức mạnh không thể cưỡng lại, phá vỡ mọi rào cản, vượt qua mọi trở ngại.

Vậy, chúng ta tự chất vấn mình: Chúng ta có thực sự tin vào tình yêu Thiên Chúa, vào Chúa Kitô phục sinh, Đấng đã chiến thắng sự chết không? Chúng ta có tin rằng tình yêu này mạnh hơn nỗi sợ hãi của chúng ta, mạnh hơn sự nghi ngờ của chúng ta, mạnh hơn tội lỗi của chúng ta không? Nếu chúng ta tin, thì chúng ta đang sống trong ánh sáng, đang được biến đổi bởi sức mạnh của Chúa Kitô Phục Sinh.

2. Không gì có thể cản trở các chứng nhân của Chúa Kitô

Sách Công vụ Tông đồ cung cấp cho chúng ta một chứng tá sống động về chân lý tương tự. Hai Tông Đồ Phêrô và Gioan, sau khi chữa lành một người què tại Cửa Đẹp Đền Thờ, bị bắt và tống vào tù. Nhưng nhà tù, biểu tượng của sự áp bức và tiêu diệt, không thể giam giữ họ. Một thiên thần của Chúa đến giải thoát họ và ban cho họ mệnh lệnh đơn giản và mạnh mẽ này: “Các ông hãy đi, vào đứng trong đền thờ mà nói cho dân những lời ban sự sống.” (Cv 5,20)

Bất chấp những lời đe dọa, bất chấp sự ngược đãi, Phêrô và Gioan tuân phục. Họ trở lại Đền Thờ và tiếp tục làm chứng về Chúa Kitô phục sinh. Không gì có thể cản trở Tin Mừng, vì đó là sức mạnh của Thiên Chúa để cứu độ mọi người tin. Lời Chúa là hạt giống nảy mầm, ngay cả ở những vùng đất khô cằn nhất. Nó là ngọn lửa bùng cháy, ngay cả trong những trái tim lạnh lẽo nhất. Lời Thiên Chúa không thể bị xiềng xích (2 Tm 2,9).

Một lần nữa, chúng ta hãy tự vấn xem chúng ta có tin vào sức mạnh Tin Mừng, vào sức mạnh thần linh biến đổi trái tim và cuộc sống không? Chúng ta có sẵn sàng, như Phêrô và Gioan, làm chứng về Chúa Kitô, ngay cả khi có nguy cơ mất đi sự thoải mái, an toàn, hoặc thậm chí cả mạng sống của chúng ta không? Chúng ta hãy cầu nguyện cho tất cả các chứng nhân của Chúa Kitô, những người trên khắp thế giới đang bị ngược đãi, giam cầm, tra tấn, chỉ vì họ tin và dám rao giảng Tin Mừng. Chúng ta hãy cầu nguyện cho những người đang sống trong bầu không khí thù hận và bạo lực, để ánh sáng của Tin Mừng thấm vào trái tim và mang lại hòa bình.

3. Và đối với chúng ta ngày hôm nay: Điều gì có thể cản trở chúng ta?

Câu hỏi đặt ra cho mỗi người chúng ta, hôm nay là: Điều gì ngăn cản chúng ta đón nhận trọn vẹn tình yêu của Thiên Chúa và trở thành những chứng nhân đích thực của Chúa Kitô phục sinh? Những trở ngại không phải lúc nào cũng ở bên ngoài. Chúng thường nằm bên trong chúng ta, ẩn sâu trong những góc ngách của trái tim chúng ta. Nỗi sợ hãi, mất lòng tin, tình yêu không đủ, nghi ngờ, nản lòng, đắm chìm trong tội lỗi... tất cả những trở ngại nguy hiểm này ngăn cản chúng ta phát triển đầy đủ trong đức tin và không dám làm chứng cho Chúa Kitô?

Vậy, làm thế nào để vượt qua chúng? Làm thế nào để loại bỏ chúng? Chúng ta cần đến Chúa Thánh Thần. Người là sức mạnh thần linh đến để an ủi, khuyến khích và biến đổi chúng ta. Người là hơi thở của Thiên Chúa làm hồi sinh đức tin của chúng ta, soi sáng trí tuệ của chúng ta, đốt cháy trái tim của chúng ta. Chúng ta hãy cầu nguyện Chúa Thánh Thần, hãy để Người hướng dẫn chúng ta. Hãy lắng nghe tiếng Người bằng đôi tai bên trong, như các Tông Đồ đã làm trong Nhà Tiệc Ly. Hãy để Người biến nỗi sợ hãi thành lòng can đảm, nghi ngờ thành xác tín, nguội lạnh thành nhiệt huyết.

“Không gì có thể cản trở” tình yêu của Thiên Chúa, không gì có thể tách chúng ta khỏi Chúa Kitô, khỏi tình yêu của Ngài (Rm 8,39). Ngài là ân ban tối cao của Chúa Cha, Đấng Cứu Độ của chúng ta. Chúng ta hãy khuyến khích lẫn nhau nhiệt tâm cho việc loan báo Tin Mừng, làm chứng về Chúa Kitô phục sinh bằng lời nói, bằng hành động, bằng cả cuộc sống của chúng ta. Chúng ta hãy trở thành những người có niềm vui loan báo “Chúa Kitô đã phục sinh! Ngài thực sự đã phục sinh!” Và ước mong niềm vui này quang toả trên thế giới, soi sáng bóng tối và mở lòng mọi người ra với hy vọng.